

Arrest

nr. 123 308 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.J. STAELENS, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, beschikt over een tijdelijke verblijfsvergunning in Spanje, geldig tot en met 23 oktober 2012.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) neemt op 2 februari 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde neemt op 4 februari 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vrijheidsberoving.

De verzoeker wordt op 10 februari 2012 gerepatrieerd naar Spanje.

De verzoeker wordt te Kortrijk op 19 mei 2013, tijdens een controle door de politie, vastgesteld in illegaal verblijf.

De gemachtigde neemt dezelfde dag een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoeker wordt te Gent op 2 augustus 2013, tijdens een controle door de politie, nogmaals betrapt op illegaal verblijf.

De gemachtigde neemt dezelfde dag een beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De verzoeker wordt te Gent op 10 augustus 2013, tijdens een controle door de politie, vastgesteld in illegaal verblijf.

De gemachtigde neemt op dezelfde dag een beslissing tot afgifte van een bevel op om het grondgebied onmiddellijk te verlaten met een inreisverbod.

De gemachtigde neemt op 14 december 2013 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde neemt op 14 december 2013 een beslissing tot afgifte van een inreisverbod voor de duur van drie jaar.

De verzoeker wordt op 29 december 2013 door de politie aangetroffen in het bezit van harddrugs. Hij is niet in het bezit van een geldig verblijfsdocument. Hij wordt dezelfde dag aangehouden.

Op 30 december 2013 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die aan de verzoeker op dezelfde dag werden betekend, onder de vorm van een bijlage 13septies.

Voormelde bestreden beslissingen luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer, die verklaart te heten(1): naam: H. voornaam: N. E. geboortedatum: (...) geboorteplaats: (...) nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; 1E1 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

Artikel 74/14:

artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een

eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bezit van hard drugs

PV nr. GE.60.LA.099109/2013 van de politie Gent

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 14/12/2013

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Gezien betrokkene in aanmerking kan komen om vervolgd te worden voor bezit van hard drugs, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, S. A., attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie Gent en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas de betrokkene, H. N. E. op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas."

De repatriëring naar Marokko wordt voorzien op 15 januari 2014. De verzoeker dient op 13 januari 2014 bij de Belgische overheden een asielaanvraag in. De voorziene repatriëring wordt dienvolgens geannuleerd.

De gemachtigde neemt op 14 januari 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

De gemachtigde neemt op 14 januari 2014 een beslissing tot vasthouding.

De Belgische overheden richten op 16 januari 2014, in het kader van verzoekers asielaanvraag, een overnameverzoek aan de Spaanse autoriteiten.

Op 13 februari 2014 wordt de verzoeker overgedragen aan de Spaanse autoriteiten in toepassing van de Verordening 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking).

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat met dit arrest geen uitspraak wordt gedaan over de kosten van het geding en *a fortiori* niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In zoverre het de bedoeling zou zijn van de verzoeker om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, dient vooreerst te worden opgemerkt dat artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziet dat tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3.2. In de nota met opmerkingen werpt de verweerder een exceptie op van onontvankelijkheid van het beroep *ratione temporis*.

3.2.1. Hij licht deze exceptie als volgt toe:

"Het verzoekschrift werd te laat ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring is namelijk gericht tegen de beslissing dd. 30.12.2013 waarbij aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering werd gegeven. De kennisgeving van deze beslissing gebeurde ook op 30.12.2013. Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Het tweede lid van artikel 39/57 bepaalt echter:

"Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. "

Op 30.12.2013 werd de bestreden beslissing zoals reeds gesteld ter kennis van verzoekende partij gebracht. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 31.12.2013 over vijftien dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift is evenwel slechts gedateerd op 15.01.2014 en is bijgevolg laattijdig."

3.2.2.. Artikel 39/57 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"§ 1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeningwijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

Uit de stukken van het administratief dossier alsook uit de door de verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde gegevens blijkt dat de bestreden beslissing op 30 december 2013 aan de verzoeker in persoon werd ter kennis gebracht.

Op het moment van de kennisgeving bevond de verzoeker zich in het Centrum voor Illegalen te Merksplas waarnaar hij diezelfde dag was overgebracht. De verzoeker was overigens reeds sinds 29 december 2013 van zijn vrijheid beroofd. Dienvolgens is, zoals de verzoeker thans in zijn verzoekschrift betoogt, de beroepstermijn van vijftien dagen zoals bepaald in artikel 39/57, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet van toepassing.

Hoewel de verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat het beroep is ingediend binnen de voorziene termijn van vijftien dagen, dient te worden opgemerkt dat de beroepstermijn overeenkomstig artikel 39/57, §2, 3° van de vreemdelingenwet aanvangt daags na de kennisgeving, dit is op 31 december 2013. Dienvolgens was 14 januari 2014 de laatste nuttige dag om een verzoekschrift in te dienen.

Het verzoekschrift dat op 15 januari 2014 aangetekend werd verzonden, is bijgevolg buiten de in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet voorziene termijn ingediend.

Ter terechtzitting gevraagd om te repliceren op de in de nota opgeworpen exceptie, stelt de verzoeker zich naar de wijsheid te gedragen. Er wordt derhalve geen overmacht aangevoerd.

De exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* is gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE